Οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσαν οἴκοις
Ἔνθα πρωτόγονός τε φοῖνιξ
Δάφνα θ' Ἱεροὺς ἀνέσχε
Πτόρθους Λατοῖ φίλα
Ὠδῖνος ἄγαλμα Δίας
Σὺν Δηλιάτι τε κούραισιν
Ἀρτέμιδός τε θεᾶς
Χρυσέαν ἄμπυκα
Τόξα τ' εὐλογήσω;

Τί ἔχομεν νὰ εἰποῦμεν εἰς τοῦτο; ὅτι Ἀττικίζουν αὐτοὶ οἱ Ποιηταί; ἀλλ' οἱ ςίχοι των εἶναι γεμάτοι ἀπὸ Δωρισμοὺς, Αἰολισμοὺς, καὶ Ἰωνισμοὺς; ἄρα συνέμιξαν ὅλας τῆς Ἑλλάδος τὰς Διαλέκτους! ἄρα μακαρονίζουν! Αὐτὸς, τέλος πάντων, ὁ τρισάθλιος Ἀριςοφάνης τί ἔχει νὰ ἀπογίνῃ μὲ ὅλους του τοὺς ἀςείους Δωρικοϊωνισμοὺς; ὅταν, λόγου χάριν, ὁ Σκύθης του καταχαρούμενος εἰς τὴν μακαρονικὴν φράσιν τοῦ Ποιητοῦ του, ἤθελεν εἰπῇ μὲ τὴν συνηθισμένην του ἀςειότητα πρὸς τὸν ἑρμηνευτὴν τοῦ μακαρονισμοῦ Φιλόσοφον.

Ὡς γλυκερὺ τὸ γλῶσσ' ὥσπερ Ἀττικὸς μέλις!

Τί γλῶσσαν ὁμιλεῖ τότε ὁ κωμῳδὸς, Ἀττικὰ; ἢ Γκιουρτζίδικα; Ἀλλ' Ἰωνικὰ, ἤθελεν εἰπῇ κἀνένας τῶν φατριαστῶν ἀντιφάσκων. Καὶ ναὶ βέβαια Ἰωνικά! ὄχι ὅμως τὴν γλῶσσαν τοῦ Ἡροδότου, καὶ Ἱπποκράτους, οὐδὲ τὴν Γλῶσσαν τοῦ Ὁμήρου, καὶ Ἡσιόδου, ἀλλὰ τὴν ἐπιχωριάζουσαν σύμμικτον δημοτικὴν Γλῶσσαν τοῦ λαοῦ, ἥτις ἐκ τῶν τεσσάρων συνίςαται, καὶ ἐξ αὐτῶν συναρμολογεῖται. Ἀλλ' ἡ σύμμιξις, καὶ σύγκρασις αὐτῶν τῶν ἀχωρίςων Διαλέκτων εἶναι κατὰ τὸν Φιλόσοφον Μακαρονισμός· Ἄρα κατὰ τὴν διδασκαλίαν του ὅλοι οἱ Ἀττικοὶ Ποιηταὶ μακαρονίζουν! Ἰδοὺ λοιπὸν εἰς πόσα ἄτοπα ὑποπίπτει ἕνας αὐτόνομος γνωμοδότης, ὅταν μὲ προκατειλημμένα φρονήματα αὐτοσχεδῶς ἐπαναλαμβάνει νὰ κρίνῃ τὰ πράγματα!

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ